

SITÄ LEHTEÄ EN UNOHDA KOSKAAN

P.A. Manninen

Maailman huonoin sarjakuvallehti? Wow, siinä täytyy olla jo melkoinen määrä tiivistettyä huonoutta, eikö vaan?

Juu, kyllähän siinä on... joskin "virallinen" maailman huonoimman sarjakuvallehden valinta hoidettiin niin yksisilmäisesti USA-keskeisesti, että edes mitkään englantilaiset lehdet eivät päässeet kisaan mukaan. Korkeajännityksen alkumuoto Commando olisi voinut sijoittua aika korkealle...

Maailman huonoin sarjakuvallehti valittiin vuodenvaihteessa 1990/1991 James Schumeisterin ja Rich Larsonin kaksiosaisessa World's Worst Comics Awards -lehdessä, jonka julkaisi noihin aikoihin vielä lähellä alkuperäisiä underground-juuriaan ollut Kitchen Sink-kustantamo. Mukaan valintaan otettiin vain yhdysvaltalaisen suorkustantajien lehtiä n. 25 vuoden ajalta. Tämän vuoksi suurin osa erilaisten huonouspalkintojen saajista oli supersankarisarjakuvia.

Supersankaruudessa huonous tosin

on usein saavuttanut aivan käsittämättömät sfäärit, joten tuo rajaus kyllä teki nämä World's Worst -lehdet hiton hauskoiksi. Ainakin supersankarimytologioihin perusteellisemmin perehtyneille lukijoille. Vaikka palkintojenjaon idea oli suoraan varastettu Medved-veljesten Golden Turkey Awards -elokuvakirjoista, onnistuttiin sarjakuva-puoli hoitamaan ilman niiden klassisten kalkkunakirjojen moralisoivaa sävyä.

Huonoimmaksi sarjakuvallehdiksi valittiin Neal Adamsin Skateman nro 1, joka ilmestyi vuonna 1983. Sen kustansi 1980-luvun alun paremmalle paperille painettujen sarjakuvallehtien buumissa hyvin pärjännyt Pacific Comics. Neal Adams oli taitavaksi tunnustettu piirtäjä, joka 1970-luvulla oli vastannut parhaana pidetyistä supersankariseikkailuista (esim. Vihreä nuoli ja Lepakkomies). Mikä saattoi Skatemanin kohdalla mennä pieleen?

Mmmmm. Kaikki. Aivan kaikki. Tarina on nautrettava. Billy Moon on Vietnamin sodan veteraani, joka lunastaa paikkansa yhteiskunnassa pärjäämällä rullaluistelukisoissa.

Mutta VOI! Hänen pa-

ras ystävänsä kuolee traagisessa rullaluisteluonnettomuudessa, josta Billy syyttää itseään. Hän liftailee Kaliforniaan toimittaja-tyttöystävänsä kanssa.

Mutta VOI! Tyttö murhataan, kun hän on tekemässä juttua siirtotyöläisten oloista. Billy päättää ruveta *Rullaluistimieheksi*, joka puolustaa meksikolaisten siirtotyöläisten oloja.

Ja uskokaa tai älkää: Billyn rullaluistelijakaverin ja tyttöystävän murhilla on jokin yhteys! Sen tarkkaa luonnetta tarina ei paljasta. Ehkä selitys olisi tullut lehden toisessa numerossa, jos se oltaiisiin joskus julkaistu.

Eikä tässä kaikki. Billy ei jää turhia menneitä suremaan: hän saa tuota pikaa uuden tyttöystävän, joka työkseen laulaa rullaluistindiscossa. Skateman ottaa hoiviinsa myös kivan pikkupojan, jolle hän rakentaa moottorikäyttöisen rullalaudan... Kaiken lisäksi Billy pystyy ilmeisestikin vaihtamaan pitkät farkkunsaa Skatemanin shortseihin jotengin maagisesti riisumatta välillä rullaluistimiaan.

Jos kuvittelitte, että tuo tarina oli huono, ottakaa huomioon, että Neal Adamsin holtiton kuvakerronta tekee tapahtumista vielä paljon tolkkottomampia kuin suorasanainen juoniselustus antaa ymmärtää. Suurin osa kertomuksesta näytetään houreisten

"Ja uskokaa tai älkää: Billyn rullaluistelijakaverin ja tyttöystävän murhilla on jokin yhteys!"

takautumien kautta ja Adams saa niistä tekoosyn levittää kuvat psykedeelisesti toistensa päälle.

Jos Neal Adams on todellakin itse ollut vastuussa käsikirjoituk-

sestakin, on käsikirjoittaja-Adamsin ja piirtäjä-Adamsin välille jotenkin syntynyt täydellinen informaatiokatkos. Sekavuuden kuoruttua lopullisesti väritys, jossa punaista, sinistä ja sinipunaista tungetaan vierekkäin hillittömiksi riitasoinnuiksi.

Alunperin pääsin lukemaan Skatemanin joskus 1980-luvun alussa. Silloinhan Suomeen ei isommin ulkomaisia lehtiä tuotu, joten lehti oli minulla vain lainassa. Vuosien varrella olen useinkin joutunut toteamaan, että Skatemanin kohtaukset iskevät äkkiarvaamatta aivoihini jostakin piilotajunnan syvyydestä aivan äkkiarvaamatta. Nyt tuo ammoon lainakappale on kiertynyt kahden aikaisemman omistajan kautta haltuuni. Ah tätä onnea.

Vai mulkoilivatko edelliset omistajat Skatemanian kuin kuumen perunan ja halvan makkaran yhdistelmää? Voi olla... ■

Kunnon kotirouva parantaa pahemmatkin haavat.